

ΠΕΡΙ ΚΥΚΝΟΥ ΤΟΥ ΜΕΛΑΝΟΣ.

—ο—

Υπάρχει εἰς νέαν Ὀλλανδίαν εἶδος κύκνου χρώματος μελανοῦ, ὃν τινα πρῶτος περιέγραψεν ὁ Λαβιλ. λαρδιέρς. Τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ πτηνοῦ, ἂν καὶ ἐκομίσθη ἐν Εὐρώπῃ περί τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστῆτος ἐκατονταετηρίδος, μύλις κατὰ πρῶτον ἐτεκνοποίησεν ἐν ἔτει 1850 εἰς τὸ πτηνοτροφεῖον τοῦ λόρδου Αἰρ-βιν κατὰ δὲ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἠγόρασεν ὁ Γάλλος ἱατρός Κ. Λε-Πρέστριος ζεύγος ἐξ αὐτῶν ὃ ἐντὸς δύο ἐτῶν ἔφερεν εἰς ρῶς, ὡς λέγει αὐτὸς οὗτος εἰς τινα περί τούτου διατριβὴν του, ἧς νεοσσὶς ἀπάσας γονίμους, ὧν ἐκάστη συνέκειτο ἐν 5—6 ὠν. Τὸ πτηνὸν τοῦτο, καὶ τοὶ ἐντελῆ ἔχον τοῦ σώματος κατασκευὴν ἀπὸ τοῦ πρώτου τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτους, δὲν τεκνοποιεῖ πρὶν ἢ φθάσῃ εἰς τὸ τρίτον. Εἶναι δὲ μονόγαμον, καὶ εὐριστόμενον ἐν μέσῳ ὁμοειδῶν πτηνῶν λευκοῦ χρώματος ἀρχεὶ αὐτῶν, διότι ταῦτα ὑποχωροῦσι πάντοτε εἰς ἐκεῖνο ἀνευ δισταγμοῦ. Ἀρχομένης τῆς ὥστοκίας γεννᾷ κατὰ διήμερον ὧν φέρον κέλυφος σκληρὸν, χρώματος ὑποπρασίνου. Τὰ ἐκάστης δὲ νεοσσὶς ὡς συμποσοῦνται εἰς ἑξ, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ διατηρῆται ἐν τῇ φωλεᾷ ἢ ἐν μόνον ἕως οὗ λήξῃ ἡ ὥστοκία, ὅτε ἀρχεται ἡ ἐπώασις ἧτις διαρκεῖ τριακονταπέντε ἡμέρας, ἐνεργουμένη κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν ἡμέρᾳ μὲν ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ἐν νυκτὶ δὲ ὑπὸ τοῦ ὕληως. Ἀμφοτέρω δὲ περιποιοῦνται καὶ φυλάσσουνσι πιστῶς καὶ ἐπιμελῶς τὴν νεοσσίδα. Κατὰ τὸν μνησθέντα Κ. Λε-Πρέστριον ἅμα γεννηθέντες οἱ νεοσσοὶ πρέπει νὰ ταῦθ' ἐντὸς κανύστρου περιδεθλημένου μὲ βαμβάκιον, καὶ νὰ διατεθῶνται εἰς θερμοκρασίαν 10—20 μοιρῶν πρὸς τὴν δὲ νὰ τοῖς χορηγῶμεν κατὰ μὲν τὰς πρώτας ἡμέρας μίγμα τι συγκεῖμενον ἐκ φυγίων καὶ σκληροῦ ὡοῦ, καὶ γάλακτος κεκραμένου· ἀκολουθῶς δὲ νὰ προσθέτωμεν καὶ ἀνάλογον ποσότητα θρίδακος κατακερματισμένου. Πρέπει δὲ συνεχῶς νὰ διαθρέχωμεν αὐτὰ διὰ γλυκοῦ ὕδατος καὶ πρὶν ἢ τὰ ἐναποθέσωμεν ἐν τῷ καλάθει νὰ τ' ἀπομάντωμεν διὰ θερμῆς ὀθόνης. Ἀφ' οὗ δὲ φθάσωσιν εἰς ἡλικίαν ἐνὸς μηνὸς τότε δυνάμεθα νὰ τρέφωμεν αὐτὰ διὰ κέγχρου μεμιγμένου μὲ φυχία καὶ διαθρεγμένου μὲ γάλα. Ἡ ἀνατροφή τῶν νεοσσῶν τούτων ἀπαιτεῖ μεγίστην φροντίδα, διότι, φθάσαντας εἰς ἡλικίαν ἐνὸς καὶ ἡμισέως μηνός, πρέπει κατὰ τὰς θερμὰς ἡμέρας νὰ ἐκθέτωμεν αὐτοὺς εἰς τὸ ὑπαιθρον ἵνα περιπατῶσι, καὶ νὰ τοὺς διαθρέχωμεν συνεχῶς, ἄλλως κινδυνεύει ἡ ζωὴ αὐτῶν, μάλιστα μέχρις οὗ ἀναπτύχῃσι τὰ μεγάλα αὐτῶν πτερὰ, ὅτε μόνον δυνάμεθα νὰ τρέφωμεν αὐτοὺς καὶ μὲ κρίθην ἢ καὶ μὲ πίτυρον μεμιγμένον μὲ βρόμον. Πολλάκις ὁ κύκνος οὗτος προσβάλλεται κατὰ τὸ πρῶτον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτος ὑπὸ τῆς νόσου λοξολαΐμου (torticollis) ὅτε φαίνεται ὁ λαιμὸς αὐτοῦ ὡς κεκολλημένος ἐπὶ τῶν νώτων ἢ ἐπὶ μιᾷ τῶν πτερυγίων αὐτοῦ· ἡ νόσος δὲ αὕτη διαρκεῖ συνήθως 3 ἢ 4 μῆνας· ἀλλ' ἀκολουθῶς

τὸ πτηνὸν ἀναλαμβάνει τὴν ὑγίαν του, καὶ σὺν αὐτῇ τὴν φυσικὴν χάριν καὶ δυνάμιν του, ὅτε ἡμεῖς πορεῖ νὰ ζήσῃ πολλὰ ἔτη.

Ἰ. Δε Κιγάλλας.

—ο—

ΤΟΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΔΩΡΑΣ.

Δέκατον ἤδη μῆνα ἄγομεν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πέμπτου ἔτους τῆς Πανδώρας, καὶ ὁμῶς πολλοὶ τῶν συνδρομητῶν, εἰ καὶ ζητήσαντες αὐθορμήτως νὰ στέλλεται πρὸς αὐτοὺς τὸ φυλλάδιον, οὐχὶ μόνον δὲν προκατέβαλον, κατὰ τὸν ὅρον, τὸ τίμημα, ἀλλὰ καὶ σήμερον ἐτι ἀρνοῦνται ν' ἀποτίσωσιν αὐτό· τινὲς δὲ καὶ τοῦ τρίτου, καὶ τοῦ τετάρτου ἔτους τὴν συνδρομὴν ἀρείλουσι.

Πολλάκις καὶ ἀπ' εὐθείας, καὶ διὰ τῶν ἀνταποκριτῶν ἡμῶν παρεστήσαμεν πρὸς αὐτοὺς, ὅτι καὶ τὴν Πανδώραν καὶ ἑαυτοὺς ἀδικοῦσι διὰ τῆς τοιαύτης ἀρνήσεως· τὴν Πανδώραν μὲν, διότι ἀποστεροῦσιν αὐτὴν τῶν μόνων πόρων τῆς ὑπάρξεώς της, ἑαυτοὺς δὲ, διότι φειδωλοὶ δεικνύμενοι περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν μικρῶν αὐτῶν ὑποχρεώσεων, διεγείρουσι τὴν ὑπόνοιαν ὅτι μᾶλλον εὐκατάφοροι εἰσὶν εἰς τὴν ἀθέτησιν τῶν σπουδαιοτέρων.

Ἀδικοῦσι δὲ, δὲν δισταζόμεν νὰ τὸ εἰπώμεν, καὶ αὐτὸ τὸ κοινόν· διότι, ἐὰν ἡ προθυμία αὐτῶν τούτων τῶν ὀφειλετῶν εἰς τὸ νὰ λαμβάνωσι καὶ ἀναγινώσκωσι τὴν Πανδώραν, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μαρτυρία τῆς ὠφελείας ἧς γίνεται πρόξενον τὸ περιοδικὸν τοῦτο σύγγραμμα, ἐπεὶ ὅτι, ὡς φίλοι τῆς προόδου τῆς ἰδίας πατρίδος ὠφείλον, οὐχὶ μόνον νὰ μὴ καταστρέφωσι τὰ κύρια εἰρήσματα αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ παντός ἄλλου τρόπου νὰ συντελῶσιν εἰς τὴν ὑπεστήριξιν του.

Παρακαλοῦμεν λοιπὸν καὶ τελευταῖον αὐτοὺς νὰ παύσωσι γινόμενοι παραίτιοι τῆς τριπλῆς ταύτης ἀδικίας. Ἀλλ' ἐὰν παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα ἀπαντήσωμεν καὶ πάλιν τὴν αὐτὴν δυστροπίαν, θέλομεν ἐνᾶξει ὀνομαστί αὐτοὺς εἰς τὴν κοινῆς γνώμης καὶ τοῦ νόμου τὸ δικαστήριον.